

[Paul Schlüter.]

kommuner, der vil være pr. 1. april, vil omkring 130 være delt i mere end én, op til tre eller fire forskellige opstillingskredse. Det er en helt ny situation, og det ville være meget upraktisk, ja, det ville være utilladeligt, om man accepterede, at vælgerne og vælgerorganisationerne ude omkring i landet skulle indbydes til valg på det grundlag, at kommuner var delt i forskellige opstillingskredse. Allerede af hensyn til vælgerorganisationerne, som har en vigtig rolle at spille i hele vort politiske system, men naturligvis også af hensyn til vælgerne, er det bestemt nødvendigt, at vi nu tager konsekvenserne af de sammenlægninger, som har fundet sted, og skaber en ny og mere praktisk valglov. Dertil kommer, at der nok ville være store tekniske problemer forbundet med at opgøre folketingsvalgresultatet, hvis ikke vi ændrede kreds- og amtsinddelingen.

Også de nye amter er en realitet i løbet af få dage. Det er nødvendigt, at man herefter nedsætter antallet af amtskredse og foretager en omfordeling af mandater på stor- og amtskredsene.

Men når man ellers studerer den nuværende valglov og sammenholder den med fordelingen af befolkningen i de nuværende opstillingskredse, springer det naturligvis stærkt i øjnene, at der er så stor forskel på det samlede vælgerantal i kredsene. Vi har kredse med op til 60.000 vælgere og andre med kun omkring 10.000 vælgere, og det kan i det lange løb ikke gå an. Det stiller kandidater og opstillingsorganisationer for forskelligt. Derfor må det også være rigtigt, at man i forbindelse med den valglovsrevision, som vi nu skal i gang med, ser på, om man ikke kan gøre antallet af vælgere i de enkelte opstillingskredse ud over landet mere ensartet. Det er i og for sig også det, indenrigsministeren med sit lovforslag har lagt op til.

Når indenrigsministeren har valgt at fremsætte et lovforslag, som bygger på, at ingen kredse må være på mindre end 10.000 vælgere, ved vi jo, at det skyldes, at der har været en række forhandlinger mellem regeringspartier og oppositionspartier, og at det er efter ønske af folketingets partier, at indenrigsministeren har fremlagt sit forslag i netop den skikkelse, han har valgt. Men

på den anden side er det ingen hemmelighed, at indenrigsministeren ønsker at gå højere op med antallet af vælgere i den enkelte kreds, og det er heller ingen hemmelighed, at der allerede i det folketingsudvalg, som er nedsat med henblik på valglovsbehandlingen, har været en række drøftelser; jeg håber i alt fald, at de fortsatte drøftelser vil føre til, at vi får færre opstillingskredse og opstillingskredse med et større antal vælgere, end vi vil få efter indenrigsministerens forslag, således som det er forelagt. I øvrigt vil jeg gerne sige, at tidspunktet naturligvis ikke er inde nu til at drøfte enkeltheder om de enkelte kredses forhold. Det, der kommer ud af folketingsudvalget, kan jo vise sig at være væsentlig anderledes end det, som i dag står i indenrigsministerens forslag.

Også jeg vil gerne understrege det synspunkt, hr. Ove Hansen fremsatte, nemlig at det må være vigtigt for os at undersøge, om ikke vi kan skabe bedre forhold for syge vælgeres stemmeafgivning. Det vil vi fra mit partis side bestemt gerne være med til at se på. Det er en ting, vi ofte igennem årene har drøftet, og når man ikke har fået den helt rigtige ordening, har det først og fremmest haft praktiske årsager. Men jeg håber, at vi i denne omgang kan komme endnu et stykke ad den rigtige vej, således at tilfældig sygdom ikke skal afskære vælgere fra at afgive deres stemme.

Vi kan fra mit partis side, som det fremgår af de betragtninger, jeg har gjort gældende, støtte, at folketinget nu søger at få arbejdet sig frem til en ny valglov. Vi vil gerne bidrage til en hurtig behandling, og vi vil under udvalgsbehandlingen lægge vægt på at opnå størst mulig enighed imellem alle folketingets partier, således at vi kan få en ny valglov, der nyder almindelig tilslutning.

Henry Christensen: Jeg er klar over, at jeg ikke skuffer indenrigsministeren, når jeg siger, at venstre vil bestrebe sig for, at indenrigsministeren ikke kan få og ikke skal have sit lovforslag gennemført i den skikkelse, hvori det er forelagt for folketinget. De to tidligere ordførere har allerede redegjort for en række af de forhandlinger, der ligger bagved, og dem skal jeg ikke gentage, kun henvise til dem.